

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Souzana Berkizi-Nikolakaki

Motpart: Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Tolkning av klausul 8.3 i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43) — Nationell lagstiftning vari det föreskrivs en absolut frist för att omvandla avtal om visstidsanställning till avtal om tillsvidareanställning

Avgörande

1. Artikel 155.2 FEUF och ramavtalet om visstidsarbete av den 18 mars 1999 som återfinns som bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som artikel 11.2 i presidentdekret 164/2004 med bestämmelser om anställda som rekryterats på grundval av visstidsanställningskontrakt inom den offentliga sektorn. Enligt dessa bestämmelser ska en arbetstagare som vill omvandla ett antal på varandra följande visstidsanställningskontrakt som kan anses utgöra missbruk till ett avtal om tillsvidareanställning, ansöka hos den behöriga myndigheten inom två månader från den dag det ovannämnda dekretet trädde i kraft, om denna frist, som det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, inte är mindre förmånlig än de som avser liknande nationella situationer i fråga om arbetsrätt eller gör det i praktiken omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av unionsrätten.
2. Klausul 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som artikel 11.2 i presidentdekret 164/2004. I denna föreskrivs att en arbetstagare som vill omvandla ett antal på varandra följande visstidsanställningskontrakt som kan anses utgöra missbruk till ett avtal om tillsvidareanställning, ska ansöka hos den behöriga myndigheten inom två månader från den dag det ovannämnda dekretet trädde i kraft. Motsvarande frister som föreskrevs i jämförbar nationell lagstiftning före den ovannämnda dagen har emellertid förlängts. Denna lagstiftning påverkar nämligen inte den allmänna skyddsnivån för arbetstagare med visstidsanställningskontrakt.

(¹) EUT C 221, 14.8.2010.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 10 januari 2011 — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Mål C-10/11)

(2011/C 120/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Tolkningsfråga

Är exporttullkontorets korrigerings i efterhand av uppgiften i fält 2 i exportdeklarationen och på kontroll exemplar T 5 bindande för det huvudtullkontor som är behörigt för betalning av exportbidrag (¹)?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 7 februari 2011 — JPMorgan Chase Bank N.A (Frankfurtfilialen) och J.P. Morgan Securities Limited mot Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt Des Öffentlichen Rechts

(Mål C-54/11)

(2011/C 120/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: JPMorgan Chase Bank N.A (Frankfurtfilialen) och J.P. Morgan Securities Limited

Svarande: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt Des Öffentlichen Rechts

Tolkningsfrågor

1. När en nationell domstol, i enlighet med artikel 22.2 och 25 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ (nedan kallad Bryssel I-förordningen), fastställer föremålet för talan och vad talan huvudsakligen rör, ska den nationella domstolen då endast beakta karendens talan eller ska den även beakta de grunder och argument som svaranden har anfört till sitt försvar?
2. Om en part väcker en fråga som faller inom tillämpningsområdet för artikel 22.2 i Bryssel I-förordningen, såsom giltigheten av ett beslut som har fattats av ett bolags organ eller någon annan juridisk person, innebär detta med nödvändighet att denna fråga blir föremål för talan och att talan huvudsakligen rör denna fråga om den kan vara utslagsgivande för förfarandet, oavsett beskaffenheten av andra frågor och antalet andra frågor som har väckts i målet, och oavsett om alla eller vissa av dessa frågor också kan vara utslagsgivande?
3. Om den andra frågan besvaras nekande, är den nationella domstolen, för att fastställa föremålet för talan och vad talan huvudsakligen rör, skyldig att beakta målet i sin helhet och göra en helhetsbedömning av föremålet för talan och vad talan huvudsakligen rör? Vilket test ska annars den nationella domstolen tillämpa för att fastställa svaret på dessa frågor?

⁽¹⁾ EGT L 12, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Nancy (Frankrike) den 9 februari 2011 — Association Kokopelli mot Graines Baumaux SAS

(Mål C-59/11)

(2011/C 120/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Nancy (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Association Kokopelli

Motpart: Graines Baumaux SAS

Giltighetsfråga

Är rådets direktiv 98/95/EG ⁽¹⁾, 2002/53/EG ⁽²⁾ och 2002/55/EG ⁽³⁾ samt kommissionens direktiv 2009/145 ⁽⁴⁾, med hänsyn till att de innebär begränsningar för produktion och saluföring av utsäden och äldre plantor, giltiga mot bakgrund av Europeiska unionens grundläggande rättigheter och principer — det vill säga principerna om friheten att utöva ekonomisk verksamhet, om proportionalitet, om likhet eller icke-diskriminering och om fri rörlighet för varor — och mot bakgrund av de åtaganden som gjorts enligt det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/95/EG av den 14 december 1998 om ändring angående konsolideringen av den inre marknaden, genetiskt modifierade växtsorter samt växtgenetiska resurser, av direktiven 66/400/EEG, 66/401/EEG, 66/402/EEG, 66/403/EEG, 69/208/EEG, 70/457/EEG och 70/458/EEG om saluföring av betutsäde, utsäde av foderväxter, utsäde av stråsäd, utsädespotatis, utsäde av olje- och spånadsväxter och utsäde av köksväxter samt om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 25, 1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, s. 33).

⁽⁴⁾ Kommissionens direktiv 2009/145/EG av den 26 november 2009 om vissa undantag för godkännande av lant sorter och andra sorter av köksväxter som traditionellt har odlats på vissa platser och i vissa regioner och som hotas av genetisk utarmning och av köksväxtsorter som saknar reellt värde för kommersiell odling men som har utvecklats för att odlas under särskilda omständigheter och om saluföring av utsäde av dessa lant sorter och andra sorter (EUT L 312, s. 44).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Rovereto (Italien) den 11 februari 2011 — brottmål mot John Austine

(Mål C-63/11)

(2011/C 120/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Rovereto

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

John Austine

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 15 och 16 i direktiv 2008/115/EG ⁽¹⁾, mot bakgrund av principerna om lojalt samarbete och direktivens ändamålsenliga verkan, tolkas så att de utgör hinder för en